

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Ποινική Έφεση Αρ. 150/2016)

25 Νοεμβρίου, 2016

[ΠΑΜΠΑΛΛΗΣ, ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ/ΣΤΕΣ]

Εφεσείων

ΚΑΙ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Εφεσίβλητη

Γ. Πολυχρόνης, για τον Εφεσείοντα.

*Α. Γιάλλουρου (κα), Δημόσιος Κατήγορος, εκ μέρους του Γενικού
Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, για την Εφεσίβλητη.*

ΠΑΜΠΑΛΛΗΣ, Δ.: Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι ομόφωνη.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΠΑΜΠΑΛΛΗΣ, Δ.: Στις 17 Ιουλίου 2013, μετά από έρευνα στο σπίτι του εφεσείοντα εντοπίστηκε κάνναβη 70,9784 γραμμαρίων και 37 δισκία ecstasy. Ως αποτέλεσμα τούτου καταχωρήθηκε στις 6 Αυγούστου 2014, εναντίον του η ποινική υπόθεση 11373/2014 στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας.

Το κατηγορητήριο περιλάμβανε οκτώ κατηγορίες. Μετά από αλλεπάλληλες αναβολές για ακρόαση, που δεν είναι του παρόντος να εξεταστούν, ο εφεσείων στις 14 Ιουνίου 2016, παραδέχτηκε ενοχή σε πέντε κατηγορίες που αφορούν *«την προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β από άλλο πρόσωπο, την κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β, την κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1), 6(2), 30, 30Α, 31 και 38 και Μέρους ΙΙ του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977. Οι άλλες δυο κατηγορίες αφορούσαν την προμήθεια ναρκωτικών τάξεως Α από άλλο πρόσωπο και την κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1), 6(2), 30, 31 και 38 και Μέρους ΙΙ του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977.»*

Το δικαστήριο αφού άκουσε παν ότι λέχθηκε ενώπιον του επέβαλε τις πιο κάτω ποινές:

- (α) 10 μήνες φυλάκισης για το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια σε τρίτους και
- (β) 4 μήνες φυλάκισης για το αδίκημα της κατοχής 37 δισκίων που περιείχαν σκόνη MDMA. Οι δύο ποινές να συντρέχουν.

Με την παρούσα έφεση αμφισβητήθηκε αρχικώς, το ύψος των επιβληθεισών ποινών, στη βάση του προταθέντος σφάλματος αρχής, καθότι δεν λήφθηκε υπόψη το διαρреύσαν χρονικό διάστημα μεταξύ της διάπραξης των αδικημάτων Ιούλιος 2013, και της επιβολής ποινής 14 Ιουνίου 2016, σε συνδυασμό με την αλλαγή των προσωπικών συνθηκών ζωής του εφεσείου (1^{ος} λόγος). Στη συνέχεια ο εφεσείων παραπονεΐται και για το γεγονός ότι, ιδιαιτέρως στη βάση της πιο πάνω διαφοροποίησης, το δικαστήριο δεν άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια έτσι ώστε να αναστείλει την εκτέλεση των επιβληθεισών ποινών φυλάκισης.

Κατά τη συζήτηση της έφεσης ο ευπαιδευτος συνήγορος του εφεσείου, αφενός αναγνωρίζοντας ότι η προκληθείσα καθυστέρηση οφειλόταν, εν μέρει, στην επιλογή του εφεσείου για μη παραδοχή στις κατηγορίες, καθότι υπήρχε και η κατηγορία για συνομωσία (1^η κατηγορία) όπως είπε, και αφετέρου στην προσπάθεια του να επικεντρώσει την προσοχή του στο 2^ο λόγο έφεσης, απέσυρε τον 1^ο λόγο έφεσης. Καθότι ο εφεσείων έχει ήδη εκτελέσει την ποινή των 4 μηνών που του επιβλήθηκε στην 5^η κατηγορία,

ο συνήγορος επικεντρώθηκε στην ποινή φυλάκισης των 10 μηνών που του επιβλήθηκε στην 3^η κατηγορία.

Δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση από τον ευπαίτετο συνήγορο στο γεγονός ότι ο εφεσείων ήταν, λόγω ιδιαίτέρως προσωπικών και οικογενειακών προβλημάτων, χρήστης ναρκωτικών για 20 χρόνια. Στο μεσοδιάστημα από τη διάπραξη των αδικημάτων και της εκδίκασης της υπόθεσης του, έχει κατορθώσει να απεξαρτηθεί πλήρως.

Ο συνήγορος του εφεσείοντα αναφέρθηκε στην υπόθεση *Χρίστος Ανδρέου ν. Αστυνομίας, Ποιν. Εφ. Αρ. 34/2016, ημερ. 25 Μαΐου 2016*, για να καταδείξει ότι υπήρξε, εκ μέρους του δικαστηρίου, σφάλμα αρχής, καθότι το δικαστήριο δεν έλαβε επαρκώς υπόψη του τα ιδιαίτερα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης, που επιβάλλουν την επέμβαση του Εφετείου. Επίσης αναφέρθηκε στην υπόθεση *Γενικός Εισαγγελέας ν. Χαράλαμπου Χρυσάνθου, Ποιν. Εφ. Αρ. 137/2015, ημερ. 28 Ιουνίου 2016*, για να εισηγηθεί ότι σ' ανάλογη, προς την παρούσα, περίπτωση, η αναστολή κρίθηκε επιβεβλημένη.

Ο ευπαίτετος συνήγορος της εφεσίβλητης, υποστήριξε την ορθότητα της πρωτόδικης απόφασης, με ιδιαίτερη αναφορά στην υπόθεση *Παρασκευά Παπαπαντελή, Ποιν. Εφ. Αρ. 11/2016, ημερ. 17 Οκτωβρίου 2016*. Η σοβαρότητα των αδικημάτων που παραδέχθηκε ο εφεσείων επιβάλλουν, όπως είναι, την παραδειγματική του τιμωρία. Κατ' αντίθετη περίπτωση η αναστολή εκτέλεσης της ποινής, σε υποθέσεις ναρκωτικών, θα εκπέμψει λανθασμένα μηνύματα προς τους επίδοξους παραβάτες.

Όπως σημειώσαμε, ο συνήγορος του εφεσείοντα έδωσε έμφαση στην απεξάρτηση του εφεσείοντα από τις εξαρτησιογόνες ουσίες, κάμνοντας αναφορά στη βεβαίωση της ΑΘΕΚΕΑ «Η ΤΟΛΜΗ», ημερ. 1^η Ιουνίου 2016, και σε σειρά αιματολογικών αναλύσεων που δεικνύουν ότι ήταν «καθαρός».

Η θέσπιση του περί της Υφ' Όρων Αναστολής Εκτέλεσης Ποινής Φυλακίσεως εις Ωρισμένας Περιπτώσεις Νόμου του 1972 (Ν. 95/72) στόχευε, και στοχεύει στην παροχή δυνατότητας, παλαιότερα με περιορισμένη έκταση (Ν. 41(Ι)/97) και σήμερα (Ν. 186(Ι)/2003) με διευρυμένη, στο δικαστήριο να εξετάσει, ασκώντας τη διακριτική του ευχέρεια ν' αναστείλει την εκτέλεση ήδη επιβληθείσας ποινής φυλάκισης. (Βλ. *Πωλ Σώζου ν. Αστυνομίας, Ποιν. Εφ. Αρ. 12/2016, ημερ. 29 Μαρτίου 2016* και *Παρασκευά Παπαπαντελή ν. Δημοκρατίας* (άνω)).

Για το σκοπό υλοποίησης της δυνατότητας που προσφέρεται το δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη του όλα τα περιστατικά της υπόθεσης ή τις περιστάσεις του παραβάτη ή και τα δύο (βλ. *Παγιαβλάς ν. Αστυνομίας (1998) 2 Α.Α.Δ. 240*).

Η ευπαίδευτη δικαστής παραθέτοντας τα γεγονότα, ανέφερε, πως στη βάση της έκθεσης της κοινωνικής λειτουργού, «Ο εφεσείων υποστηρίζει ότι μπορεί από μόνος του να ελέγξει την χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών».

Στη σκέψη του δικαστηρίου επέδρασαν, όπως αναφέρει στην παράγραφο που εξετάζει τους ελαφρυντικούς παράγοντες, τα εξής:

«.....»

(ε) όσες από τις προσωπικές, οικογενειακές και οικονομικές του συνθήκες, οι οποίες αναφέρθηκαν στην αγόρευση του συνηγόρου Υπεράσπισης και καταγράφηκαν στην Έκθεση της Κοινωνικής Λειτουργού και μπορούν να ληφθούν υπόψη ως μετριαστικοί παράγοντες.»

Στο φάκελο της υπόθεσης υπάρχουν κατατεθειμένες δύο εκθέσεις κοινωνικής έρευνας. Η πρώτη ήταν ημερ. 8 Δεκεμβρίου 2014, που ζητήθηκε για εξέταση αιτήματος για νομική αρωγή και η δεύτερη ημερ. 13 Απριλίου 2016, που ετοιμάστηκε μετά που ο εφεσείων παραδέχθηκε τις κατηγορίες που αναφέραμε πιο πάνω. Σε κανένα σημείο των δύο εκθέσεων δεν έχουμε εντοπίσει να έχει σημειωθεί αναφορά για ισχυριζόμενη δήλωση του εφεσείοντα ότι «*μπορεί από μόνος του να ελέγξει την χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών*». Αντιθέτως διαπιστώνεται από την πρώτη έκθεση του 2014 ότι ο εφεσείων είχε διακόψει τη χρήση τους και οι αναλύσεις που είχαν διενεργηθεί το επιβεβαίωναν. Διαπιστώνουμε συναφώς ένα σφάλμα αρχής, που άπτεται του ευρύτερου φάσματος των γεγονότων που έλαβε υπόψη του το πρωτόδικο δικαστήριο.

Στη βάση της σκληρής πραγματικότητας στην οποία βρέθηκε ο εφεσείων, στη νεαρή ηλικία των 13 χρόνων, να φυλακιστεί ο πατέρας του για φόνο, άρχισε τη χρήση ναρκωτικών. Ακολούθως, όμως, κατορθώνει, μετά από

συμμετοχή του σε πρόγραμμα απεξάρτησης στην Ανοικτή Θεραπευτική Κοινότητα Εξαρτημένων Ατόμων «ΤΟΛΜΗ», να απεξαρτηθεί και τούτο επιβεβαιώνεται από αναλύσεις που είχαν διεξαχθεί σε διάστημα τριών μηνών διαδοχικά, Απρίλιο 2016, Μάιο 2016 και η τελευταία 1^η Ιουλίου 2016. Η προσπάθεια αυτή του εφεσείοντα που οδήγησε στην απεξάρτηση έλαβε χώρα, μεταξύ της ανεύρεσης των ναρκωτικών στην οικία του, στις 17 Ιουλίου 2013 και της επιβολής ποινής (14 Ιουνίου 2016).

Υπήρχε, συναφώς, μια ουσιαστική διαφοροποίηση των προσωπικών περιστάσεων του εφεσείοντα που θα δικαιολογούσαν την εξέταση της πιθανότητας αναστολής της επιβληθείσας ποινής φυλάκισης (βλ. *Μιχαήλ ν. Αστυνομίας (2009) 2 Α.Α.Δ. 243*). Η ποινή ωστόσο, στη βάση των ιδιαίτερων περιστατικών της υπόθεσης, παρείχαν τη δυνατότητα αναστολής. Δεν ασκήθηκε επί τούτου η διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου, κάτι που δεν εμποδίζει το Εφετείο να επέμβει σε ό,τι αφορά την περαιτέρω εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής φυλάκισης. Συναφώς, εκδίδουμε διάταγμα αναστολής για το υπόλοιπο της ποινής, για περίοδο τριών ετών και ο εφεσείων να αφεθεί ελεύθερος.

Η έφεση επιτυγχάνει. Εξηγείται στον εφεσείοντα η έννοια και η φύση της φυλάκισης με αναστολή.

Κ. ΠΑΜΠΑΛΛΗΣ, Δ.

Μ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Δ.

Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.

